

РЕШЕНИЕ

№ 3509

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав,** в публично заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4875** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.46а, ал.1 - 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба на М. М. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., настанен в РПЦ – Х. към ДАБ на МС, със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Ш., срещу Заповед № 4537ОЧ-47 от 30.03.2021 г. на началник на ГПУ-Ново село към РДГП – С. при ГДГП - МВР, с която на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради неправилно приложение на закона, липса на мотиви и съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят счита, че административният орган не е събрал всички относими към случая му доказателства и не са налице основания за налагане на най-тежката обезпечителна мярка. Претендира за отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът началник на ГПУ-Ново село към РДГП – С. при ГДГП - МВР оспорва жалбата, чрез юрк. С. - Т..

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от предложение рег. № 4537р-4414 от 30.03.2021 г. на началник 01 ГОДГ при ГПУ Ново село ст.инсп. В. Д., че на 29.03.2021 г., в 20:00 часа, в близост до

бившите места за добиване на дървени въглища до [населено място], [община], по пътя от [населено място] за [населено място], са задържани 6 чужди граждани без документи за самоличност, по техни данни – граждани на С..

От сметите обяснения с помощта на преводач А. З. М. каяли (назначен със заповед рег. №4537з-62 от 30.03.2021 г. на началник ГПУ Ново село) е установена самоличността на чужденците, един от които е жалбоподателят М. М. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С.. Чужденците не притежавали документи за самоличност и визи, нямали регистрирано влизане в страна, не било установено съвпадение в системите А. и Е..

Със заповед рег.№ 4537ПАМ-49 от 30.03.2021 г. на началник ГПУ-Ново село към РДГП – С. при ГДГП - МВР на жалбоподателя на основание чл.41, т.1 ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане“ с мотив, че на 29.03.2021 г., в 20:00 часа, е преминал нелегално държавната граница в близост до [населено място], [община], без документ за самоличност. На същата дата чужденецът е настанен в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ – МВР.

Издадена е оспорената Заповед № 4537ОЧ-47 от 30.03.2021 г. на началник на ГПУ-Ново село към РДГП – С. при ГДГП - МВР, с която на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ М. М. А. е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Срокът за оспорване на Заповед № 4537ОЧ-47 от 30.03.2021 г. е възстановен с определение от 21.05.2021 г. Жалбата е подадена от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по чл.46а, ал.1, вр. чл.44, ал.6 ЗЧРБ, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр.146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл.44, ал.1 и ал.10 ЗЧРБ – началник ГПУ-Ново село към РДГП – С. при ГДГП - МВР, на когото надлежно са делегирани правомощия със Заповед № УРИ 4074з-2952 от 27.12.2018 г. на директора на РДГП – С., съобразно законовата възможност по чл.44, ал.1 ЗЧРБ.

Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна. Като фактическо основание за налагане на мярката е посочено съществуването на пречки за изпълнение на наложена ПАМ „Връщане“ предвид неустановената самоличност на чужденеца и наличието на опасност същият да се укрие, за срок до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ „Връщане“ и за организиране извеждането на чужденеца от Република България, но за не повече от 6 месеца. Тези хипотези съответстват на правилно посоченото в заповедта правно основание по чл.44, ал.6 ЗЧРБ. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или, ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл. Актът е съобщен в присъствието на преводач и засегнатото лице не е било затруднено в правото си на защита.

Съгласно чл.44, ал.6 ЗЧРБ в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудителното му настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Според чл.44, ал.8 ЗЧРБ

настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца.

Нормата кореспондира с чл.15, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО, съгласно който освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато:

а) е налице опасност от укриване; или

б) засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането.

Всяко едно задържане е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

Според чл.15, пар.5 от Директива 2008/115/ЕО задържането продължава, докато съществуват посочените в параграф 1 условия и то е необходимо, за да се гарантира успешно извеждане. Всяка държава-членка определя максимална продължителност за задържане, която не може да надвишава шест месеца. В случая не е нарушена максималната продължителност на задържането по чл.15, пар.6 от Директива 2008/115/ЕО и чл.44, ал.8, изр.3 ЗЧРБ от 6 месеца.

В конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, по смисъла на чл.15, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО, тъй като не са изпълнени предпоставките по чл.44, ал.5 ЗЧРБ и чужденецът не твърди, нито представя доказателства, че отговаря на изискванията на чл.44, ал.5, т.1, т.2 и т.3 ЗЧРБ.

Както националното, така и съюзното, право, предвиждат алтернативност на двете хипотези на задържане: лицето възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване.

По силата на пар.1, т.4в от ДР на ЗЧРБ "опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат обстоятелствата, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето; независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други.

Съдът приема, че по отношение на М. М. А. са налице такива конкретни фактически данни, които сочат на опасност от укриване – същият веднъж е преминал границата нелегално, чрез трафикант и без документи за самоличност.

С това са изпълнени предпоставките по чл.44, ал.6 ЗЧРБ – спрямо чужденеца е наложена ПАМ по чл.39а, ал.1, т.2 ЗЧРБ и е налице опасност от укриване по смисъла на пар.1, т.4в от ДР на ЗЧРБ – лицето не разполага с документи, удостоверяващи самоличността му, и е извършило правонарушение чрез преминаване на държавната граница не по установения ред.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че заповедта не обслужва законовата

цел. Напротив, целта на наложената обезпечителна мярка по чл.44, ал.6 ЗЧРБ – организиране на връщането, се явява безспорно установена предвид мотивите на предложението рег. № 4537р-4414 от 30.03.2021 г. на началник 01 ГОДГ при ГПУ Ново село ст.инсп. В. Д.. Задържането е необходимо за успешното извеждане на чужденеца, за когото са налице данни за опасност от укриване и липса на документи, което възпрепятства процеса по извеждането.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, при правилно приложение и в съответствие с целта на закона. На основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК ответникът има право на разноси, вкл. юрисконсултско възнаграждение, но същият не е заявил искане в тази насока.

Така мотивиран, Административен съд София град, ---I-во отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., настанен в РПЦ – Х. към ДАБ на МС, със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Ш., срещу Заповед № 4537ОЧ-47 от 30.03.2021 г. на началник на ГПУ-Ново село към РДГП – С. при ГДГП - МВР, с която на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: